

[Nathalie Lind.]

omfatter båndoptagelser med samtaler med tidligere fanger, og at det blev bragt til Danmark via Østtyskland. Hvis også disse ting er omhandlet i rapporten, hvad jeg jo ikke kan vide, går jeg ud fra, at det bliver belyst over for det udenrigspolitiske nævn.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg skal kun kort føje til, at de ønsker, som fru Nathalie Lind her har givet udtryk for, naturligvis vil blive viderebragt til udenrigsministeren.

Arne Christiansen (V):

Justitsministeren har for så vidt bekræftet det, men jeg vil bare være sikker på det, fordi der i det første svar blev sagt, at udenrigsministeren var rede til at give en redegørelse i det udenrigspolitiske nævn, som efter indkaldelse skulle holde møde i dag. Jeg vil gerne sikre mig, at denne redegørelse bliver givet i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Wichmann Madsen (V)* til ministeren for offentlige arbejder:

»Kan ministeren oplyse, hvorfor DSB ved licitation over godsterminal i Herning ikke har anvendt det billigste tilbud, der var afgivet lokalt, men foretrukket et københavnsk entreprenørfirma i stedet for?«

(Spm. nr. 16).

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Mathiasen):

Ved indhentning af pris på opførelsen af en pakhushal i Herning valgte man fra DSBs side at udbyde i en indbudt licitation mellem 5 firmaer. Pakhusshallen blev udbudt i to forskellige udførelser, hvoraf den ene har et noget større bebygget areal end den anden.

I udbudsmaterialet var der redegjort for, at de indkomne projekter ville blive vurderet efter en nærmere omtalt pointskala, opstillet med henblik på en bedømmelse af de tilbudte tekniske, brugsmæssige og arkitektoniske kvaliteter. Ved licitationsfristens udløb indkom projekt og tilbud fra samtlige indbudte firmaer, og på grundlag af en rent foreløbig vurdering baseret udelukkende på de tilbudte entreprisebeløb kunne det af DSB slås fast, at bygningen ønskedes tilvejebragt i den udførelse, der

havde det største bebyggede areal. De tre billigste tilbud lå med en tilbudssum på ca. 5 mill. kr. og med en forskel på kun ca. 100.000 kr. mellem det laveste og det tredjelaveste. Et firma fra Herning lå som det næstlaveste.

Ved vurderingen af de enkelte indkomne projekter ud fra den foran omtalte pointskala blev det klart, at det tredjelaveste tilbud havde betydelige kvaliteter forud for de to foranliggende. Dette tilbud var afgivet af firmaet Højgaard & Schultz, som herefter har fået entreprisen overdraget.

Wichmann Madsen (V):

Jeg vil gerne takke trafikministeren for et udtømmende svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poulsgaard (FP)* til ministeren for kulturelle anliggender:

»Finder ministeren det rimeligt, at der fra det danske filminstitut udbetales en manuskriptstøtte i en størrelsesorden af 1.800–2.000 kr. ugentlig, der skal gå til vedkommende modtagers underhold i perioden, hvor arbejdet udføres?«

(Spm. nr. 17).

Skriftlig begrundelse.

Det er uanstændigt, at det danske filminstitut, som f. eks. i tilfældet Søren Poulsen, udbetaler manuskriptstøtte i en størrelsesorden, der svarer til ca. 90.000 kr. årligt, der skal gå til underhold, således at vedkommende kan frigøre sig fra selv at tjene til dagen og vejen. Det er langt mere, end hvad en faglært arbejder nogen sinde kan gøre sig håb om at tjene. Det er 4 gange så meget, som samfundet giver en folkepensionist efter et helt livs indsats. Jeg beder derfor ministeren redegøre for, efter hvilke regler filminstituttet fastsætter beløbets størrelse, og beder ministeren indskærpe dette institut fremtidig, indtil folketinget har vedtaget dets nedlæggelse, at vise større solidaritet og samfundssind ved tildeling af sådan støtte.

Poulsgaard (FP):

Jeg vil gerne begrunde mit spørgsmål lidt. Det danske filminstituts manuskriptstøtte skal gå til modtagerens underhold, og jeg vil tillade mig at citere fra ministerens eget svar til hr. Ninn-Hansen på spørgsmål nr. 784: Støtten »er beregnet til dækning af støttemodtage-